

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

OP

Vialla

TIDSKRIFT FÖR
GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer

Ledare: Ungdomens samhällsanpassning

Majorna får ny ungdomsgård

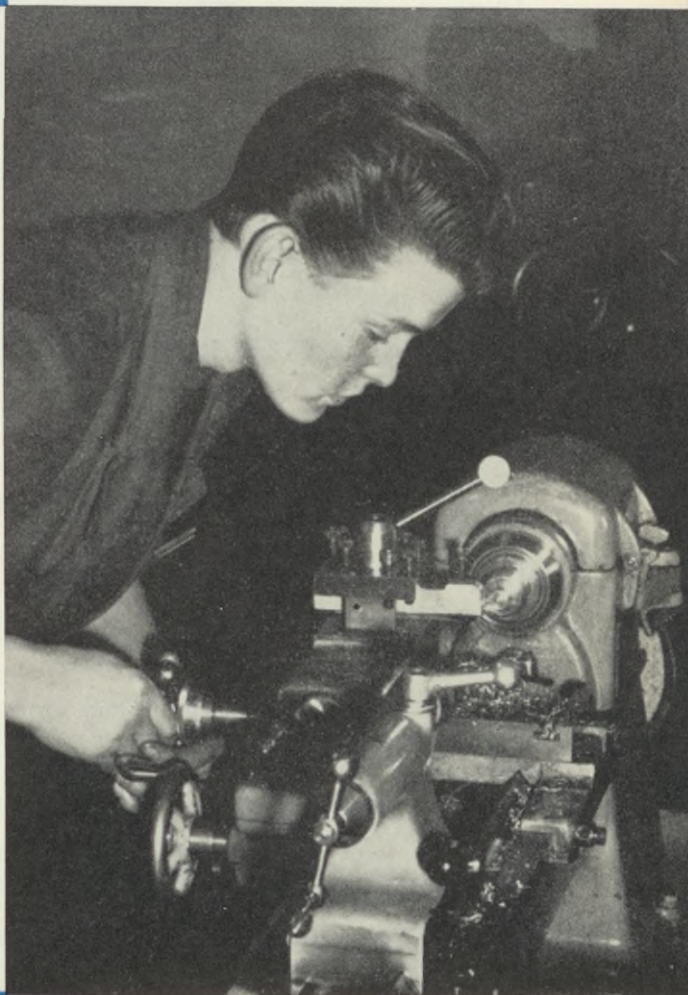
Lasse och "föreningsdöden"

Intressant studiemetod: Skapande lek

"Den nya vågen" i Frankrike

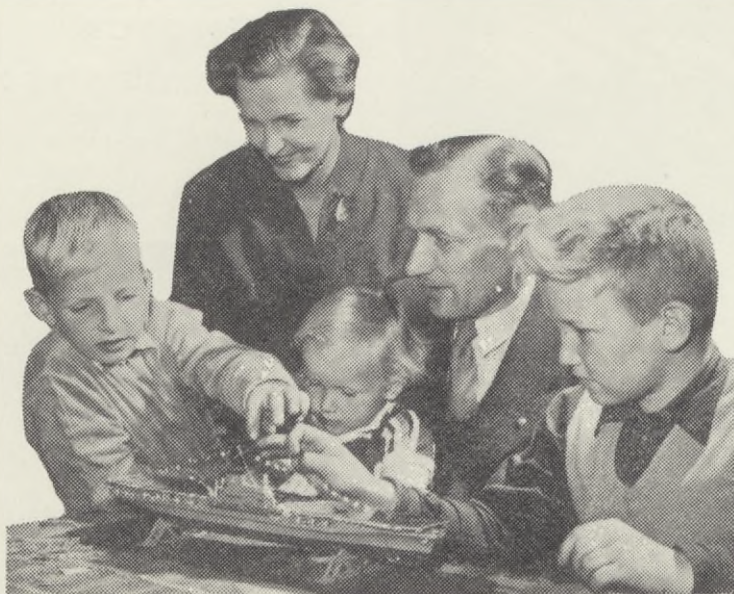
Ungdomssociala fönstret: Sniffning

Föreningsreportage och senaste aktuellt

UTGIVEN AV:
BARNAVÅRDSNÄMNDENS
UNGDOMSDELEGATION

NUMMER 2 · MARS 1960
ÅRGÅNG 9 · PRIS 1:—

REVELL PLASTBYGGGSATSER

En hobby för hela familjen!

Oöverträffade precisionsbyggsatser i plast

REVELL har den största sorteringen:

☆ Flygplan	☆ Gamla och moderna bilar
☆ Raketer	☆ Djur
☆ Robotar	☆ Arméfordon
☆ Handelsfartyg	☆ Vapen
☆ Örlogsfartyg	☆ Plastlim

Generalagent för Sverige: Wentzels, Stockholm.

I Göteborg köper Ni hela sortimentet hos

Wettergren & Kerbers Modellavd.

Vasagatan 22, tel. 17 00 90

Ungdomens samhällsanpassning

Intensiteten har minskat i ungdomsarbetet. Fler och fler har kunnat lägga märke till att det blir mindre och mindre på våra sammankomster. En omställningsprocess vad det gäller fritidsvanorna är utan tvivel på gång.

Man kan diskutera när denna glesning av skarorna till mötesliv och föreningsverksamhet började. Hur som helst. Från och med den varma hösten 1959 har vi kunnat konstatera hur intresset hos ungdomen avtagit alltmera för de program, som ungdomsorganisationer och ungdomsgårdar har att erbjuda. Många av de vuxnas sammankomster har redan långt tidigare visat en likartad tendens.

Det spekuleras givetvis också om orsaker och verkan. Den förändrade fritiden med bl. TV:n som samlingspunkt i hemmen är en realitet. Motorismen är en annan faktor man måste ta hänsyn till vid bedömningen av det här fenomenet. Vi har ett enskilt välstånd, som är påtagligt, "vi köper mera färdigt" . . . Fritidsvanorna över lag är nu mera differentierade än tidigare. Fritiden användes till förkovran och komplementstudier icke bara av ungdomar utan i hög grad av vuxna i ungdomsledar- och föreningsfunktionärsåldern. Häri kan man kanske spåra en orsak till bristen på ledare inom det viktiga fostringsarbetet på fritid.

Unga såväl som gamla är som sagt i färd med att radikalt förändra sitt fritidsliv.

Icke så få menar, att denna utveckling ingalunda behöver betyda något negativt.

Är detta med hemlivets renässans inte just det vi behöver?

Det finns ingen möjlighet att oreserveerat ansluta sig till denna ljusblå optimism. Samlingen kring "dum-dum-lådan" garanterar i och för sig inte någon väsentlig förbättring av den unga människans situation. Visst kan man instämma med den optimistiske, att föräldrarna nu har större möjligheter än tidigare att knyta an till de stunder av gemensamhetsliv, som bjuds i hemmen. Den pessimistiske uttrycker emellertid farhågor för att föräldrarna efter sitt slit med att klara avbetalningarna på TV:n och bilen får TV-programmet i halsen och inte har ro och kraft att mobilisera sitt rätta föräldrajag för gemenskapsarbetet.

Överhuvudtaget har man nog skäl att vara kritiskt inställd mot TV som bildnings- och samlingsfaktor och framför allt mot den åsikt, som säger, att massmediet utgör en *varaktig* lösning av familjernas gemenskapsproblem. Därtill kommer en omständighet, som förtjänar att uppmärksammas. Stora grupper av unga blir i dag genom ungdomsarbetets bristande intensitet undandragna idéuppyggande och fostrande påverkan av sådana erkända fostringsobjekt som ungdomsrörelse och folkbildning.

Vi vet inte mera om utvecklingen än att den är förvirrande. Man frågar sig exempelvis om företeelsen enbart är koncentrerad till storstäderna eller om den även kommer att gripa in i de mindre städernas och tätorternas gruppliv. Då bilden klar-

Snabbutredning om ungdomsstödet

Statsbidragsgivningen till folkbildnings- och ungdomsverksamheten skall på ecklesiastikministerns uppdrag ses över av de sju sakkunniga med landshövding Gösta Elfving som ordförande.

MAJORNA får ny ungdomsgård

Om ett och ett halvt år kan Majorna-ungdomarna flytta in i sin nya ungdomsgård vid Chapmans torg! Detta glada besked kunde man få efter barnavårdsnämndens sammanträde den 26 februari. Då beslutades i enlighet med de förslag, som ungdomsbyrån tidigare lagt fram för ungdomsdelegationen och som godkänts och tillstyrkts av denna instans.

Den gamla fastigheten vid Timmermansplatsen, tidigare under många år barnhem, får finna sig i att fira sitt hundraårsjubileum genom att bli jämnad med marken. Den nödvändiga saneringen av denna fastighet och omkringliggande bostadsområde är ett faktum i de beslutande instan-

nar kommer en hel mängd efterkloka att uppträda på arenan och berätta om vad vi borde ha gjort. Recepttillverkarna hade emellertid gjort större nytta om de hade kunnat komma med förslag till lösningar nu.

Mera analyser och teoretiska diskussioner hjälper i och för sig inte ungdomsarbetet i dess kris. Men idédebatten kan hjälpa till att hos folk föda idéer och tankar, som sedan kan utvecklas och förverkligas. Det praktiska handlandet i ungdomsarbetet är värdefullt först när det är underbyggt av en logisk genomtanke och logiska slutsatser. I vårt vacklande och en smula diffust uppbyggda ungdomsarbete och föreningsliv behöver vi således en teoretisk debatt i kombination med en på erfarenhetsmässiga iakttagelser uppbyggd metodik.

Ungdomens träning under fritid till samhällsanpassning och engagemang måste lyftas upp från de slumpens och tillfälligheternas bakgårdar — för att inte säga källarlokalerna — där hela frågan hittills legat begrävd. Annars får vi så småningom i vårt samhälle just det vi inte vill ha: en omyndig och lealös massa, som blir ett farligt vapen i händerna på diktatorer och andra skummisar.

K. A.

serna och nu väntar vi bara på att arkitekt A. Vallentin skall ha ritat färdigt fastigheterna kring det nya torget så att byggmästare G. O. Brannefors kan ge startsignal för sina gubbar att sätta igång med nybygget.

Den nuvarande ungdomsgårdens lokaler är ruffiga — inte tal om annat. Men vägarna andas historia, i ett av rummen t. o. m. kulturhistoria. Här bodde nämligen under barnhemmets tid Harry, sedermera författaren och akademiledamoten med efternamnet Martinson. Ett av rummen i den nuvarande ungdomsgården har också fått namn efter den kände skalden och har en hel del litteratur, som Martinson har skänkt till gården.

Ungdomsgårdens lokaler är emellertid inte mera ruffiga än att man kan ana övervåningens goda lösning av en trivsamt ungdomslokal. Åtskilliga är de majflickor och majpojkar, som besökt gården under de nära 25 år, som ungdomsverksamhet bedrivits i de här lokalerna.

Den nya ungdomsgården då! Ja, den kommer att förläggas i övervåningen och källarvåningen av ena affärslängan vid det nya Chapmans torg. Ungdomsgården planeras under intim samverkan med samlingslokalstyrelsen och får således tillgång till deras stora samlingshall. Man kan våga gissa att barnavårdsnämnden och samlingslokalstyrelsen kommer att samarbeta även när det gäller administrationen av de båda verksamhetsgrenarna. Den nya ungdomsgården, som kommer att inrymma föreningsverksamhet, kurs- och annan gruppaktivitet, skall också i mån av behov bedriva öppet ungdomsarbete. Verksamheten kommer givetvis att utformas med hänsyn till de omgivande bostadsområdenas struktur och invånarnas behov av fritidssysselsättning för sina barn och ungdomar.

I källarvåningen finner vi på den preliminära ritningen utrymmen för bordtennis, musik, atletik, hobby-verksamhet, scouting, foto, förråd, pentry och duschar. Entréväningen får förutom foajé även

expedition och samtalsrum för funktionärer och ledare.

Övervakningen slutligen är planerad att ge plats åt klubbar och föreningar och innehåller dessutom lokaler för småbarnsverksamhet. Ett mindre samlingsrum, serveringslokal, kök och förrådsutrymmen kompletterar bilden.

Vad beträffar samlingslokalstyrelsens verksamhet, som kommer att ligga i omedelbar anslutning till ungdomsgården, har lämnats den uppgiften, att samlingslokalen kommer att inrymma 150 personer vartill kommer ett studierum samt kök och kapprum.

I ungdomsbyråns förslag, som utarbetats i samråd med ungdomsrådet i Majorna och föreståndaren för Majornas ungdomsgård, finns ytterligare en intressant passus. Man föreslår bl. a., med hänsyn till den intelligande Majnabbe-hammen, att ungdomsgården utformas så att den sommartid kan användas som vandrarhem.

Går allt enligt planerna kan man således hösten 1961 anteckna i sin loggbok: Den nya Majornas ungdomsgård har startat!

◆ *Betrakta den här bilden noga! Ni får inte tillfälle att se den i stadsbilden så länge till. Hösten 1961 räknar man nämligen med att fastigheten Karl Johansgatan 90, där Majornas ungdomsgård f.n. är inrymd, skall rivas.*

Pedagogisk kurs

Kungl. Skolöverstyrelsen anordnar onsdagen den 13 april 1960 en konferens om pedagogiska problem inom folkbildningsarbetet i ämnet teater och dramatik. Avsikten är att med utgångspunkt från de erfarenheter som gjorts i samband med bildningsförbundens teaterkurser, folkhögskolornas dramatikstudier och teaterföreställningar, Radioteaterns studieverksamhet, Riksteaterns och stadsteatrarnas upplysningsverksamhet, studieförbundens cirkelverksamhet, fritidsgrupper och teaterledarutbildning samt fristående amatörsällskaps dramatiska föreställningar upptaga en diskussion om metoder och material samt planering av en utveckling på sagda teaterstudieområde.

Konferensen vänder sig i första hand till dem som har praktisk erfarenhet av dylikt arbete och till de ansvariga ledningarna för de organisationer och institutioner som inrymmer teaterstudier i sin verksamhet. Deltagare bosatta utanför Stockholm erhåller fri resa. Lunch och kaffe serveras under dagen. För dem som så önskar ordnas gemensamt teaterbesök efter konferensen på deltagarnas egen bekostnad.

Konferensen förlägges till Medborgarhuset i Stockholm den 13 april 1960 kl. 9—18.

Anmälan om deltagande skall insändas till Kungl. Skolöverstyrelsen, Folkbildningsroteln, Stockholm 8, före den 20 mars 1960. Detaljprogram utsändes senare till deltagarna.

Vi alla presenterar aktuella bidragstips

Kommunalt stöd åt ungdomsarbetet

De göteborgska ungdomsorganisationerna har som synes här nedan en hel del möjligheter att söka ekonomiskt bidrag för sina olika former av ungdomsverksamhet. Barnavårdsnämnden står som huvudman för anslagsutdelning och -fördelning. Hos Ungdomsbyrån vid Föreningsgatan 13 får man alla de upplysningar som behövs om bidragen och här erhålles också blanketter. Sätt ett kryss i almanackan för den 1 april. Då utgår tiden för inlämnande av ansökningar om lokalbidrag och ungdomsledarstipendium, i senare fallet utdelas emellertid även bidrag under hösten. Ansökan utgår i detta fall den 1 oktober. Här får Ni en kortfattad sammanställning över de kommunala bidragen till ungdomsarbetet i Göteborg.

Lokalbidrag

sökes på särskild blankett senast 1 april. Kostnaderna skall omfatta föregående års utgifter för lokalerna såsom hyra, elström, städning etc.

Lägerbidrag

utdelas till ungdomsorganisation, som anordnar läger för ungdom. Läget skall omfatta minst 4 dagar. Sökes senast den 15 september på särskild blankett.

Ungdomsledarstipendium.

Ungdomsledare, som deltar i en för ungdomsledare speciellt upplagd kurs eller studieresa kan erhålla stipendium för ändamålet. Kursen/resan skall pågå minst 1 vecka. Stipendiet sökes på särskild blankett.

Igångsättningsbidrag.

Ungdomsorganisation, som igångsätter ungdomsverksamhet i nybyggd stadsdel kan erhålla ekonomisk hjälp vid starten (300 kronor) samt ytterligare anslag (200 kronor) 6 månader därefter på förnyad ansökan.

Utrustningsbidrag.

Ungdomsorganisation, som igångsätter verksamhet i nybyggd stadsdel i av organisationen förhyrd lokal, kan erhålla ekonomisk hjälp till inköp av inventarier etc.

Anslag till kurser.

Ungdomsorganisation, som anordnar ungdomsledarkurs av större omfattning, kan erhålla bidrag till hjälp härtill.

Punktstöd.

Ungdomsförening, som har kommit i en besvärlig situation av tillfällig och ekonomisk natur kan, efter noggrann prövning, erhålla hjälp att reda upp situationen.

Pressklipp

Det tycks nu vara modernt att unga, socialt missanpassade kvinnor låter tatuera sig, konstaterar dr *Alf Björnberg*, Göteborg, i *Socialmedicinsk tidskrift*. Han har företagit en undersökning på ett material, omfattande 76 tatuerade flickor, av vilka 22 sökt läkare för venerisk sjukdom och 54, som undersökts på barnavårdsnämndens inackorderingshem eller på ungdomsvårdsskolor. De flesta tatueringarna hade gjorts hos 15—17-åringar under åren 1956—59. De vanligaste tatueringsmotiven har varit pojknamn eller initialer till sådana. Tatueringarna hade vanligen skett tillsammans med kamrater eller i ensamhet, men hos inte mindre än 40 procent har "utsmyckningen" företagits på inackorderingshem eller ungdomsvårdsskolor.

(GT 1.3.-60.)

Göteborg tillhör föregångsstäderna ifråga om CP-vård, konstaterar sjukvårdsstyrelsen som på tisdagen beslöt hemställa hos stadskollegiet om ökning av verksamheten.

Från 1 juli disponerar sjukvårdsstyrelsen för vård av CP-barn f. d. Broströmska sjukhemmet vid Welandergatan. Hemmet har inrättats för vård av ett 40-tal barn.

(Ny Tid 24.2.-60.)

Bidrag till inventarier

Enligt Kungl. Maj:ts kungörelse 1959 (Sv. Förf.-saml., 368/57) angående inventariebidrag för allmänna samlingslokaler och för ungdomslokaler kan inventariebidrag för ungdomslokaler erhållas av organisation, som enligt gällande bestämmelser är behörig att erhålla statsbidrag för ungdomsledarekurser samt förening tillhörande sådan organisation.

1. Bidrag kan erhållas till utrustning av lokaler, vilka användas för ungdomsverksamhet) ungdom i åldern 12—25 år) men ej är att hänföra till allmänna samlingslokaler, samt för anskaffande av material för reparation eller förbättring av sådana ungdomslokaler. Ungdomslokaler inrymda i samma byggnad som allmänna samlingslokaler är icke bidragsberättigade.
2. Bidrag utgår med högst 50 % av de verkliga kostnaderna för utrustning och material, dock högst 1.000 kr. för lokaler i samma byggnad. (Värdet av eget arbete eller egna material får icke inräknas i kostnaderna.)
3. Ansökan skall insändas till statens nämnd för samlingslokaler och vara nämnden tillhanda före utgången av december månad under det budgetår bidraget är avsett att utnyttjas.
4. Till ansökan skall fogas följande handlingar:
 - a) kostnadsberäkning jämte beskrivning av den utrustning och/eller material, vartill bidraget är avsett att användas.

Beräkningen skall vara uppdelad i material- och arbetskostnader.
 - b) Senaste balansräkning samt vinst- och förlusträkning.
 - c) Yttrande av:
 - 1) Sökandes riksorganisation.
 - 2) Det kommunala organ, som handlägger ungdomsfrågor.
 - d) Registreringsbevis eller bestyrkt protokollsutdrag utvisande firma-tecknarens behörighet.
 - e) Planritning av ungdomslokalerna.

Harar i Harestad

Efter förhandlingar med kommunalfullmäktige i en kommun några mil från Göteborg kommer Barnavårdsnämnden i Göteborg fram till en uppgörelse om att förläga ett upptagningshem för pojkar därstädes. Strax efter detta börjar det emellertid att jäsa bland medborgarna i Harestad, orten det gäller. Protestmöten anordnas..

Om detta skriver Ny Tid den 13/2:

NEJ, reaktionär är jag inte och inte moralist. Jag anser givetvis att sådana som har avtjänat straff och ska återanpassas i samhället igen måste få arbete någonstans. Det anser jag visst det. Bara inte hos mig.

Arbetsgivaren knäpper händerna på magen och försöker se vis ut. Han talar om att han måste tänka på sina anställda och på sina kunder.

Fastighetsägaren håller med honom. Vad skulle de övriga hyresgästerna säga om han släppte in vem som helst i sitt hus. Han förstår mycket väl att stackarna måste bo någonstans, men varför ska de nödvändigtvis bo i hans hus?

Motståndet blir kraftigare om samhällsbehandlingen ännu inte avslutats. Och om de utanförstående är unga. Ytringen i Harestad är alltså ett typiskt utslag av mänsklig ynkedom och förstockning.

Som en man har invånarna i den hotade kommunen slutit upp bakom aktionen. Visst förstår de att barnavårdsnämndens upptagningshem Ivarsberg i Göteborg behöver förnyas. Visst förstår de att de unga måste tas om hand och att ett hem måste någonstans ligga. Men varför just i Harestad? I Harestad, där det bara bor hederliga människor som hittills aldrig behövt läsa dörrarna eller bevaka sina bilar. I Harestad där alla litar på alla och ingen gör en fluga för när. Det finns ju så många andra kommuner.

- f) Bestyrkt avskrift av det byggnadstillstånd, som eventuellt kan erfordras.

Blanketter för ansökan kan rekvireras från Statens nämnd för samlingslokaler, Artillerigatan 47, Stockholm Ö.

Lasse och "föreningsdöden"

Under stundom blir man sittande som nu i den fallande förvärsnymningen mediterande kring väsentligt och oväsentligt i tillvaron. Tillfällen av stillhet får tankarna att vandra fritt i det skeddass visshet, i nuets ovillkorlighet eller in i framtidens osäkerhet. Stunder, då mängden av antaganden och frågor, synpunkter och bevisningar varvas bakom panngloben att gömmas eller glömmas. Det mesta är värt att förborgas för evigt — något kanske att föras fram.

Utän tanke på att vara "domedagsprofet" skulle jag vilja meddela några rapsoiska och kortfattade reflektioner kring begreppet "föreningsdöden", vilka möjligen skulle kunna bilda grund för ett meningssutbyte i denna tidning.

Länge har tillhygget "föreningsdöden" använts i debatten. Inte som någon absolut realitet utan snarare som en drastisk symbol för en temporär avmattning i föreningslivets verksamhet. Efter att under de senaste åren genom egna observationer och andras uttalanden ha följt utvecklingen vill jag ställa frågan "Är föreningsdöden definitiv?" Att entydigt besvara frågan är vanskligt. Personligen har jag en känsla av att vi befinner oss i "det hävdvunna föreningslivets december". Ett försök till motivering följer.

De stora folkrörelserna är grunden till våra dagars organisations- och föreningsliv. Anledningen till folkrörelsernas genombrott var ju den oerhörda nöd — både andlig och lekamlig — som vid den tiden rådde. De ideal och målsättningar man arbetade för var avhängiga den situation i vilken man existerade. I dag är målet i många avseenden nått eller har utvecklingen gjort att de i begynnelsen gällande idealen och målsättningarna nu saknar förankring i verkligheten.

Behovet av att sluta sig samman till kamp mot existenshotande företeelser finns knappast längre. Den höjda standarden har åstadkommit en nivellering mellan tidigare helt motsatta grupper. Ett "lika-för-

alla-samhälle" har uppstått, som tvingat den enskilde individen att främst och kanske uteslutande tänka på det egna jagets välfärd. Penningen har skapat en människa, som är mindre beroende av sin medmänniska, men mer beroende av penningen.

Människan består ju ej blott av kött med intressen för dess fortlevnad utan också av ande med de krav denna kan ställa på gemenskap. Detta är en invändning som kan göras av den som tycker att jag uppehållit mig alltför ensidigt vid materiella ting. Med de massmedia som idag står till buds och det relativa oberoende av rummet som är för handen behövs ingen framleva sina dagar som "andlig eremit" även om vederbörande skulle råka eller vilja vara ensam.

Därmed är inte sagt att människan ej behöver ha möjligheter till samvaro med andra individer för intresseutbyte. Strukturen av en sådan fraternisering är emellertid helt väsensskild det traditionsenliga föreningsumgänget.

Många upplever förmodligen "föreningsdöden" som något katastrofalt — kanske befogat — och försöker bekämpa den med mängder av vällovliga initiativ, förnekelse av dess förekomst, tystnad, halvsanningar och rena lögner om den. Allt sker under trycket av en panisk kramp medveten eller anad inför framtidens ovisshet. Vidgar man resonemanget kring ämnet, då djupnar perspektivet och en verkligt skrämmande utveckling varnas — det demokratiska samhällssystemets underminering. Vad skall göras?

-
- ◆ *Lasse Carlsson, den helskägige filosofen med verksamhetsfält i Burås ungdomsgård, har tänkt högt och samtidigt passat på att nedskrivna funderingarna här ovan.*

Skapande lek

Bertil Norell är en — icke minst i Göteborg — känd och välkänd konstnär och folkbildare, som kämpar energiskt för kultur och folkbildning. Norell är förespråkare för det aktiva grupparbete, som får ett förnämligt uttryck i studiemetoden Skapande lek.

Var och en som deltagit i någon form av ungdomsundervisning har stött på olika svårighetsgrader då det gäller deltagarnas vilja och lust att själva aktivt uträtta något. Oftast bottnar det i en uppfattning "att jag kan ju inte göra sånt", eller något annat liknande argument.

Skapande lek, som är namnet på den kanske mest genomarbetade studiemetod som introducerats i Sverige, vänder sig i huvudsak till äldre deltagare men har av undertecknad även tillämpats med deltagare i varierande åldrar. Så har exempelvis ungdomar i åldern 9—12 år framgångsrikt deltagit i dessa "övningar". Själva grundtanken i Skapande lek är att deltagarna skall vara aktivt verksamma och själva efter vissa "lekregler" göra bilder av olika slag. Dessutom får deltagarna arbeta med givna uppgifter i grupparbete, där var och en fritt får arbeta utan att någon i gruppen skall hindra detta. Villkoret är bara = lekregeln, att ingen får direkt dirigera eller leda arbetet och att alla skall *gemensamt* lösa sin uppgift. Denna kan variera från en större väggdekoration (mycket trevlig uppgift, då det exempelvis gäller dekorerings vid en julfest eller dyl.) till uppgifter av mera blyg-

samt format. Motiven ges av ledaren och sedan bör han inte ingripa mer än nödvändigt. För äldre ungdomar kan övningarnas svårighetsgrad stegras och helst ges i anslutning till direkta konststudier.

Skapande lek uppkom vid Banhaussskolan i Tyskland under 1920-talet och har senare utvecklats i bl. a. USA. I Sverige har de samverkande bildningsförbunden visat sitt intresse för saken, bl. a. genom att hösten 1956 anordna ett seminarium under medverkan av en tysk expert, professor Röttger från Kassel. Åtskilliga kurser har sedan dess hållits på olika platser i landet och erfarenheterna har enbart varit goda. Som ett exempel kan nämnas att några ungdomar på en ungdomsgård i Göteborg, Studiehjernet Nordgården, efter en avslutad kurs målat och dekorerat ett samlingsrum. Metoden har också vunnit inlag i flera skolor ute i landet.

Materialet som användes kan vara av olika slag. Kasserade tidningar, gamla tapeter (provböcker), färgat papper och dyl. Framförallt bör sådant material användas som man vanligtvis kastar, det är långt ifrån nödvändigt att köpa dyrbart papper. För övrigt är sax och klister en nödvändighet för varje deltagare.

Artikelförfattaren Bertil Norell tillsammans med två adepter.

Apropå omslagsbilden

9_y

I dag känner väl de flesta människor till vad 9 y är för något, 9 y — en av de tre linjerna i enhetsskolans 9:e årskurs — är en yrkeslinje, avsedd för de elever, som har intresse och fallenhet för praktisk utbildning. Ungefär 1/3 av tiden får ungdomarna jobba med vanliga skolämnen (modersmålet, samhällskunskap, geografi, biologi och fritt valt arbete) och 2/3 med yrkesämnena: yrketeori och yrkesarbete. Det senare ordnas i sammanhängande perioder och i samarbete med näringsliv, yrkes- och industriskolor. Vid yrkes- och industriskolornas kurser kan emellertid plats beredas endast i mån av utrymme.

Vi alla lämnar här i anslutning till omslagsbilden en liten exposé över de möjligheter inom metallyrkena, som enhetsskolans 9 y-pojkarna har här i Göteborg.

a. Mekanisk grundutbildning

Stundom är vissa elever yrkesbestämda i den meningen, att de tänkt utbilda sig för något mekaniskt yrke men inte kunnat besluta sig för om de skall bli finmekaniker, plåtslagare, bil- eller flygmekaniker eller välja något annat område inom det mekaniska facket. För dessa elever är en mekanisk grundutbildning mycket lämplig. Denna kommer att ordnas i samarbete med Göteborgs stads yrkesskolor. Efter 9y-året kan eleverna i mån av utrymme fortsätta sin yrkesutbildning i yrkesskolan.

b. Industriarbete

Eriksberg, Götaverken, Saab och SKF motar i sina industriskolor 9y-elever efter sär-

skild prövning. Dessa skolor är avsedda för elever, som tänker ägna sig åt metallarbete av olika slag. Efter avslutad 9y-kurs vid industriskolan kan eleverna eventuellt få fortsätta och avsluta sin yrkesutbildning där. Specialprospekt kan erhållas hos yrkesvalsläraren.

c. Bilmekanikeryrket

De elever som redan nu bestämt sig för detta yrke, kan få sin förberedande utbildning i yrkesskolan, där de kommer att bilda en särskild grupp. Utbildningen är treårig, och 9y-året räknas som första utbildningsåret. Eleverna erhåller i mån av utrymme fortsatt utbildning genom yrkesskolornas försorg.

VI ALLAS SJÄLVSERVERING

Meny - Mars - 1960

Så träffas vi igen på vår avdelning för kulinarisk ungdomsledarföda. Som vi redan kunde läsa om i förra numret utgör läskosten på den här sidan både småvarmt och kallskuret, gaffelbitar och kanske ibland en del hårdkokt. Hur var det nu Kajsa Warg uttryckte sig: man tager vad man haver . . .

◆ Göteborgspolisen är aktiv. Från kommissarie C. G. Christenssons energiska "utbildnings- och föreläsningssavdelning" på centralpolisen har det kommit en broschyr "Ett ord till föräldrarna", vars titelblad kanske säger en hel del om skriftens innehåll. Man kan läsa om ungdom och brottslighet, ungdom i trafik, om försäljning, lotterier, skjuta och smälla, stiletter, skräpa ner, oväsen, alkoholmissbruk och mycket annat. I den föredömligt koncisa och väl utformade lilla broschyren finns dessutom en för den extra intresserade väl lämpad hänvisning till lagparagrafer, som gäller i förekommande fall.

◆ CISV — vet Ni vad den förkortningen innebär? Children International Summer Villages eller Föreningen för Internationella barnbyar i svenskt språk. Göteborgsföreningen har arrangerat en nordisk barnbykonferens här i staden, varvid man kommit fram med en hel del förslag till idéer, som nu skickats till Internationel Office i USA. En påskresa förbereds, kosan skall ställas till Kongens By, där inkvartering är ordnad hos den danska föreningens medlemmar. Bland intressanta reseprojekt i sommar kan nämnas utbytet med English CISV Association, Newcastle. Folkskollärare Ulf Kinding, gammal folkdansare och tidigare medarbetare på Stora Katrinelund, är sekreterare i göteborgsavdelningen.

◆ "Femton föräldrar startar en scoutkår" kunde man läsa i en göteborgstidning härnestsistens. Det var Göteborgs Scoutdistrikt, som i samband med invigningen av dessa femton som scoutledare i Guldhedens små-

kyrka, kunde inregistrera sin 28:e kår. Ett fyrtiotal pojkar är redan knutna till kåren, uppdelade på två avdelningar och två vargungeflockar. Scoutprästen i Annedal, kyrkoherde Bengt Hellekant, och distriktschefen i Göteborgs Scoutdistrikt, ingenjör Per-Otto Säfström, skötte invigningen. Guldhedens Scoutkår kommer kåren att heta och deras tillfälliga lokaler är belägna vid Dr Bex gata 9 C.

◆ "Det gäller att gripa chansen!" Så resonerar nog Utby IK, den aktiva idrottsföreningen därute i nordöstra stadsdelarna. En man ringde till ungdomsbyrån och talade om, att han hade en liten fastighet, som kanske skulle lämpa sig för ungdomsarbete. Han hade lagt märke till att ungdomarna i omgivningen hade dåliga möjligheter till fritidssysselsättning. Ungdomsbyrån ringde Utby IK, där fanns inga betänkligheter, och inom snar framtid kan vi räkna med pigga kvällsträffar i en aktiv förenings regi i en "kåk", som eljest skulle stått tom . . .

Ungdomens boklån minskar genom TV

TV:s segertåg genom landet har på många håll lett till en nedgång i bibliotekens utlåning, särskilt på ungdomsavdelningarna, men att biblioteken skulle ha anledning att betrakta TV som konkurrent är inte riktigt, säger chefen för skolöverstyrelsens biblioteks-session, byrådirektör Bengt Hjelmqvist. Snarare märker man på biblioteken den stimulans för läsandet som många av TV-programmen åstadkommer, och på åtskilliga bibliotek anslår man listor över böcker som knyter an till TV-programmen.

(HT 12.2.1960.)

Raggare uppskörtas vid bilköp
"Rishögar" säljs för 2.000 kronor.

(HT 5.2.-1960.)

Den nya vågen

Rune Brange skriver om förnyelsen i fransk film

Medan man ofta hör nog så tvärsäkra påstående om att amerikansk film påverkar svensk ungdom på ett direkt menligt sätt, får man praktiskt taget aldrig höra att fransk film skulle ha vare sig någon negativ eller positiv påverkan. Och ändå är den franska filmen mycket mera frispråkig än den amerikanska inom områden som rör ungdomens samliv och inom erotikerna överhuvudtaget. Vilken åsikt man än har om filmens förmåga att påverka kan man inte bortse från att filmen är en betydelsefull faktor inom ungdomens fritidsliv. Rent kvantitativt dominerar ju den amerikanska filmen oerhört. Vissa orsaker till att den franska filmen inte på samma sätt drar ungdomlig publik är ju ganska påtagliga. Den kräver helt enkelt mer av åskådaren. Ungdomarna behöver just inte anstränga sig för att känna igen den amerikanske hjälten — eller brottslingen — eftersom han i film efter film agerar efter samma stereotypa mönster. I fransk film möter man däremot, vare sig handlingen är hämtad från den undre eller "övre" världen, en individualistisk människouppfattning, typer med ett rikt varierat känsloliv. Och ungdom i gemen vill helst känna igen sina "typer". Ungdom av mera intellektuell läggning finner däremot ofta fransk film mycket givande.

Under de allra senaste åren har det skett en märklig förnyelse inom fransk film. Längre har fransk film kört med en lång rad gamla paradhästar, medelålders, ja t. o. m. åldrande skådespelare och regissörer. Men så kom plötsligt ett genombrott för några unga djärva begåvningar, folk som visade sig behärska hela fältet: idé och manusskript, regi och foto och t. o. m. producentledet. Nu står franska filmens hopp i TV-konkurrensen till dessa nya krafter och man kallar dem för "den nya vågen". Vad är det då som är nytt och hoppingivande? Jo kostnaderna bringas ner oerhört genom att man klarar sig utan stora stjärnor, utan omfattande atel-

jérekvisita, utan avtal med förläggare och ägare till pjäser och romaner. Man sätter sig istället ner och skriver direkt för filmen och förlägger handlingen i vardagsmiljö — arbetsplatsen, bostaden, kaféet, gatan — och sedan låter man några entusiastiska skådespelare utan större gageanspråk samt helt "vanligt" folk agera.

Flera av den nya vågens filmer har handlat om ungdom. Mest omtalade av dessa är "Kusinerna" och "Vännerna", båda skapade av Claude Chabrol, samt "De 400 slagen" av Francois Truffaut. "Kusinerna" har vissa yttre likheter med den gamle mästeregissören Marcel Carnés senaste film "Storstadsungdom". Båda handlar om ungdom med depraverad känslökyla och erotisk slapphet bunden i illusionslöst dagdriveri. Men Carné är den åldrande mannen, som står utanför och iakttagare, Chabrol är kamraten, som står mitt inne i de ungas egen krets. I "Vännerna" är det tvärtom småstadsmiljön, som är deprimerande. Den unge mannen, som inte fått någon chans till utbildning trots sin stora begåvning, bor i en döende stad, som vare sig politikerna eller invånarna själva har kraft att ge någon livgivande injektion. Och kyrkan, som bara är en gummornas tillflykt, har inget annat att ge den olycklige, alkoholiserade mannen än moraliserande fördömanden. Chabrol undviker att komma med egna förkunnelser, anklagelser och patentlösningar. Livet får föra sin egen talan i de filmer, som skapas av honom och hans unga kolleger i "den nya vågen".

Inte dalt och inte hurtfriskhet men vanligt normalt deltagande är vad ett barn behöver, när det plötsligt drabbas av magknip, eller huvudvärk just innan skoldagen börjar. Så uttryckte sig doktor *Inga-Greta Agrell*, när hon på måndagskvällen talade om skolsjuka på föräldrakursen på Burgårds-skolan. (HT 1.3.-60.)

redaktör: Jan Cederlöf

Det händer alltför ofta att barn påträffas som "sniffare", d. v. s. berusade på tinner. Ett långvarigt och intensivt missbruk kan föra den unge ut i en belägenhet, där det finns skäl att tala om ett slags tidig alkoholism. Naturligtvis är detta undantagsfall och gäller framför allt ensamsniffaren. Vanligtvis är det gänget, som angrips epidemiartat. Ett gäng pojkar i 14—15-årsåldern sniffade varje kväll i en månads tid innan det uppmärksammades. Det visade sig att det var en inflyttad pojke som hade introducerat sniffningen i gänget.

Varför sniffar barn? Den frågan går nog inte att besvara generellt utan får bedömas från fall till fall. Oftast är det fråga om nyfikenhet och oförmåga att stå emot kamraternas påverkan. Det kan bli ett slags sällskapsniffande, som sprider sig över hela stadsdelar. I mer allvarliga fall kan man inte se det som en isolerad företeelse utan får betrakta det som ett delsymptom i en utvecklingsstörning. Det finns beröringspunkter mellan sniffaren och alkoholmissbrukaren. För båda föreligger ett behov av att för en stund komma ifrån sina problem, att bli berusad och orädd. Intressant vore att få reda på i vad mån sniffning övergår till spritmissbruk.

Vilka skadeverkningar som uppstår är man inte fullt på det klara med. Man har dock vid undersökningar på barnsjukhuset i Stockholm kunnat konstatera att förgiftningssymptom uppstår i benmärg och lever, likaså att sniffningen gärna medför halskatarrer. Vid undersökningar som man gjort på vanesniffare här i staden, har man inte kunnat observera några sådana förändringar. Oavsett vad läkarna här kommer fram till så är man dock ense om att sniffningen inte är ofarlig. Den medför en allmän nedbrytning av den unga karaktären genom dess demoraliserande effekt. Det blir också inkörspport till annan vanart. Tinnern har numera nästan helt befriats från bensol, ett ämne som annars

Efter nio års arbete har FN:s kommission för sociala frågor godkänt ett förslag om ett tillägg till chartan om de mänskliga rättigheterna med en deklaration om barnens rättigheter.

Deklarationen, som skall skydda barnen redan från före födelsen, har tillställts medlemsländerna, vilka liksom alla enskilda män och kvinnor uppmanas att iakttaga de principer som uttalas i den utan inskränkning i fråga om ras, hudfärg, kön, språk, kast, religion, socialt ursprung eller legitimitet.

Barnen bör vara bland de första att under alla förhållanden erhålla skydd och säkerhet, säger chartan. Den garanterar barnet rätten till ett namn och en nationalitet från födelsen, rätten till fri undervisning, social säkerhet och fri sjukvård. Föräldraansvaret betonas, barnet skall få växa upp i en atmosfär av familjär tillgivenhet och förståelse. Den vill också skydda mot alla former av grymhet, vårdslöshet och utnyttjande.

Tyvärr har barnen fått behålla rätten till att bli kroppsligt bestraffade. Ett förslag från Sovjet om förbud mot kroppsgaga som framlades i april röstades ned. Den indiska representanten, som uttalade att det allmänt medges att måttlig aga inte skadar barnen, fick medhåll från nio andra länder bl. a. Frankrike.

(Barn i hem - skola - samhälle 1/1960.)

kan ställa till svåra förgiftningar. Där- emot innehåller den toluol till cirka 50 %.

Frågan om försäljning av tinner till minderåriga har varit uppe i riksdagen. Det ansågs inte då, att man skulle förbjuda genom lagstiftning utan rekommenderade en mjukare linje. Kan man i framtiden inte få försäljarna att vägra minderåriga köpa tinner, så blir man förmodligen tvingad att upptaga frågan till omprövning.

Unga Örnar

ser fram mot 60-talet
med optimism, säger
dess instruktör i
Göteborg,
Inge Johansson

Unga Örnars verksamhet omspannar barn och ungdom i åldrarna 5—17 år. Vi har nu cirka 1100 medlemmar fördelade på 10 avdelningar. 1959 hade vi 130 verksamma grupper med 1995 deltagare — en ökning från föregående år med cirka 600.

Vår ledarutbildning har intensifierats — vi arrangerar regelbundet ledarkurser för tonåringar. Dessa skall ju en gång överta ledarskapet i våra grupper. Ledarfrågan är brännande.

Lokalfrågan är ett annat spörsmål, som måste få komma fram i ljuset. Ungdomsorganisationerna måste få vara med redan vid ett områdes planering. Nu byggs det fritidslokaler här och där, bostadsföretagen slänger in dem efter vad det passar ritningarna. Det går väl an, men sedan är deras första arbetsinsats att söka hyra ut dem till verkstäder och lagerlokaler. Fel! Här behövs en omprövning.

60-TALET.

Under detta årtionde kommer det att hända saker, som vi inte kan sia om. Vi planerar och vi önskar.

1960 har förbundet sin kongress, denna gång i Örebro. Som alltid är det ett evenemang, som man ser fram mot med spänning.

1961 firar göteborgsdistriktet 30-årsjubileum. Firandet blir stillsamt. Litet högtidligheter i samband med årskonferensen och ett läger. Ett nordiskt läger planeras.

Vi har märkt att våra avdelningar i äldre stadsdelar tynar bort. De vi haft i centrum har dött. Avdelningarna i de nya bostadsområdena växer snabbt. Denna utveckling kommer säkert att fortsätta.

Den längre skolgången för alltfler innebär att det blir lättare att hålla kvar medlemmarna i de övre tonåren. Låt oss bara hoppas att melodin för denna verksamhet hittas snart.

Samhället i sin helhet präglas av ökad materiell standard för den enskilde, medan samhällets resurser begränsas. Risker är att detta fortsätter och att det även framdeles drabbar ungdomsverksamheten. Låt oss belysa med ett par frågor: När höjdes lokalhyresbidragen sist? När begränsande man ansökningsmöjligheterna? När får vi kommunala bidrag efter samma linjer som fritidsgruppsbidragen från statligt håll (i Stockholm finns detta redan)? Vart tog instruktörsbidragen vägen? När blir det klart hur ungdomsfrågorna framdeles skall förvaltas?

Alla dessa frågor är viktiga för ungdomsarbetet och dess utveckling. Samhällets beslut i dessa frågor formar i viss mån möjligheterna för ungdomsverksamhetens fortsatta utbyggnad.

Vi ser fram mot 60-talet med optimism, ty vi har en idé att bygga på, vi tror oss ha rönt en ökad förståelse för ungdomsfrågorna och sist men inte minst, vi har en vilja, som är både god och stark.

Unglottor på Hättan

Här berättar *Christina Hallgardt* om ett tjugigt läger för unglottorna förra sommaren, då hon verkade som instruktör.

På den lilla ön Hättan norr om Marstrand i Bohusläns skärgård har Göteborgs Marinlottakårs unglottavdelning sommaren 1959 under veckan 3—9 augusti för första gången haft ett unglottaläger. Såsom förläggning fungerade två äldre lotsbyggnader, vilka numera tillhört Göteborgs Sjövärnsflottilj och som välvilligt ställts till vårt förfogande. Vädret var strålande, vilket inte minst bidrog till att chelottan Ulla Bremmer kunde notera ett lyckat resultat. Det var 16 unglottor, som i denna tjugiga miljö avlade prov för unglottornas gröna och blå stjärna i enlighet med stjärnprogrammet. Kombinerad förförläggningsschef och sjukvårdslotta var fru Ester Dahn, som skaffade sig god vana

i behandling av getingstick. Att aptiten var mer än god intygade husmor fru Karin Börjesson och hennes medhjälpare fru Majken Magnusson, vars make även "semestrade" som lägrets allt i allo.

Dagen började med väckning kl. 7.00 med åtföljande morgondopp i de härliga salta böljorna och sedan flaggan hissats kl. 8.00 hölls korum. Efter frukost följde tre lektioner, som i möjligaste mån hölls ute i det fria. Unglottorna voro vakna och ambitiösa och instruktörerna kunde inte klaga på bristande intresse. Efter lunch hade lottorna en fritimme, som gärna tillbringades i vattnet eller dess omedelbara närhet. Sedan var det åter dags för ett par lektioner före middagen, som serverades kl. 16.30. På kvällarna samlades lottorna till gemytlig samvaro i allsångens tecken. En kväll hade vi poängjakt med öns utkikspost som vändpunkt. På fredagen hade vi glädjen att som gäster se vår förbundsordförande fru Margaretha Falkenberg, chefen för Göteborgs Sjövärnsflottilj kapten Anders Hårde samt kårens styrelseledamot fru Greta Fogelberg. För att lottorna skulle få tillfälle att visa prov på de kunskaper de inhämtat under den gångna veckan, anordnades på lördag morgon en frågetävling efter tipsmodell. De tre bästa i denna tävling blevo Gerd Magnusson, Eva Börjesson och Lena Lindell, som också fingo välförtjänta belöningar, de två förstnämnda i form av minnesbägare skänkta av Göteborgs Skärgårds lottaförbund resp. Göteborgs Sjövärnsflottilj och den sistnämnda fick prenumeration på "Svenska Lottan" och årsavgiften 1959/1960 betald. Lördagen firades i övrigt helt i glädjens tecken med båtutflykt och muckfest, då apropå till veckans händelser serverades tillika med varm korv.

Sedan lägret på söndagen upplöstes under övliga former transporterades lottorna per båt och buss till Göteborg, brunbrända och nöjda efter en till synes både trevlig och lärorik vecka i den bohuslänska skärgården.

Kostade "Skrythallen" lika mycket som den planerade ungdomsgården? (Kortedala.)
(Ny Tid 25.2.1960.)

Hobbycentrum

Vill Du vara med och träna upp Dina färdigheter i hobbyarbetet? *Hobbycentrum*, ungdomsarbetets nya central för hobbyarbete, som Ni återfinner i Ungdomsgården Stora Katrinelund, kommer här med ett fint förslag. Under veckan 28/3—1/4 arrangeras s.k. öppna hobbykvällar för ungdoms- och föreningsledare i Göteborg. Instruktörer, som kommer att instruera i horn och ben, läder, trä, korgflätning, smycketillverkning m.m., står till förfogande utan kostnad så det är alltså bara att infinna sig en, ett par eller alla kvällarna måndag—fredag med början kl. 19 varje kväll. Skulle någon förening emellertid ha för avsikt att sända flera ledare så utber vi oss om en förhandssignal.

Mera om Kulturtröskeln

Wally Ericson, som leder de entusiastiska ungdomarna i "Kulturtröskeln", berättar här om vad som hittills passerat.

Vad "Kulturtröskeln" är för någonting känner nog de flesta av er till. Det har ju tidigare skrivits en del om kursen här i tidningen. Det är alltså Ungdomsbyrån och Folkuniversitetet som gemensamt arrangerar denna kurs för att försöka visa modern ungdom att "kultur" kan vara både trevligt och intressant. Vi har nu tagit klivet över tröskeln till en hel del olika kulturområden och ungdomarna har visat sig mycket intresserade.

Kursen startade i mitten av november med ett besök på Stadsteatern. Karin Kavli tog själv emot och önskade välkomna och sedan var det red. ("Myggan") Eriksons tur att visa hur en teater fungerar bakom kulisserna. Det blev en omfattande sightseeing som började med demonstration av scenens alla hjälpmedel och slutade med rundvandring i alla prång och utrymmen som döljer sig bakom och under en modern teaterscen. Det var smala, vindlande järntrappor och ett virrvarr av vinklar och vrår fulla med rekvisita. Tyvärr lyckades ingen få syn på teaterspöket, trots ivrigt spanande. Visst var det roligt att få höra "åska" och "storm" fullkomligt naturtroget, men trots allt var det nog inspicientens bord med alla tekniska finesser som imponerade mest. Föreställningen "Köpmannen i Venedig" blev förstas extra intressant efter denna titt bakom ridån.

Nästa kurskväll tillbringades på Konstmuséet under red. Andréns kunniga ciceronskap. Det blev ett tvärsnitt genom konstens utveckling, från 1700—1800-talens nästan fotografiska återgivning fram till den moderna nonfigurativa konsten. Alltsammans berättades trevligt och lättfattligt och att ungdomarna var intresserade var inte svårt att se. De skulle gärna stannat längre om det gått att ordna.

Tredje kvällen ägnades åt Guldhedens moderna bibliotek. Docent Fredén inledde kvällen med att berätta om Harry Mar-

tinsons liv och författarskap. Det var ett ämne som fångade intresset från första stund och att sedan en del böcker av författaren ifråga utlottades bland ungdomarna gjorde inte intresset mindre. Bibliotekarien visade en trevlig film om bibliotekens betydelse för både stad och land och sedan var det dags att bese de olika avdelningarna. Det var inte svårt att lära sig hitta bland böckerna och det tog inte lång stund innan pojarna hittat sportböckerna. Så småningom samlades vi i musikrummet och lyssnade på en del av bibliotekets skivsamling. Efter detta kommer nog mer än en att utnyttja biblioteket på ett helt annat sätt än tidigare.

Så var det dags för Arkeologiska muséet, där docent Moberg var kvällens värd. Först blev det en intressant översikt över hur Göteborgs-trakten såg ut för tusentals år sedan och hur de första människorna bosatte sig här. Sedan var det dags för skioptikonbilder på olika fynd från stenåldern, alla belägna inom Göteborg. Det ordnades en tävling mellan ungdomarna vilka som kunde känna igen mest platser och det var en spännande kamp innan segraren tog hem priset, en bok om muséets utgrävningar. Muséets förråd av flinta och träklubbor plockades fram och sedan alla i gruppen hade försetts med skyddsglasögon var det bara att sätta igång med tillverkningen. Intresset för stenåldersmänniskorna steg till beundran efter hand som man upptäckte hur svårt det var att få stenen att likna någonting användbart. Som minne fick alla deltagarna en bok om olika fynd i Bohuslän och att döma av det ivriga diskuterandet blir det nog en del studieresor i sommar.

Därefter var det "tredje statsmaktens" tur. Red. Stjernström på GP började med att berätta om nyhets-spridningens historia och hur utvecklingen gått framåt på detta område. Nog var det imponerande

Ungdomsråden redovisar

Kortedala ungdomsråd

redovisar i sin årsberättelse som den stora upplevelsen under år 1959 det roliga men kanske en smula ovana jobbet att arrangera en utställning i samband med invigningen av Kortedala torg. Ungdomsrådet tjänstgjorde vid detta tillfälle som kontakt- och samarbetsorgan med och mellan föreningarna i stadsdelen, vilka uppvisade en mycket trevlig utställning. I sammanhanget ges en eloge åt föreståndaren vid fritidsgården, Ture Söderberg, för hans uppoffrande arbete. Vid ovanstående festligheter anordnades det också en auktion, vars behållning skall gå till fortbildning av ungdomsledare i stadsdelen. Behållningen av denna auktion uppgick till nära 5.000 kronor.

Bjursläotts ungdomsråd

hade under förra året fem rådsträffar och tre ledarträffar. En ledarkurs avslutades under vårterminen, det var en kurs för föreningsledare som pågått under vinter-

att kunna "telefonera" in en bild från Amerika, och visst var det häpnadsväckande att nyheten om världsrekord går i press här medan idrottsmannen i utlandet ännu inte är klar med duschen efter loppet! Sedan vi sett oss omkring på redaktionen (bl. a. beundrat teleprintern) och fått veta vad som sker innan en tidning går i press var det dags för övriga avdelningar. Det var lätt att dröja sig kvar i sätteriet, men de stora tryckpressarna med sitt automatiska "tänkande" tävlade om intresset. Var och en av deltagarna fick ett exemplar av Göteborgs-Postens första tidning som utkom 1813 och det var en gåva som uppskattades!

Kursen fortsätter och vi har en hel del kvar än innan slutresultatet kan uppvisas, men om intresset håller i sig även i fortsättningen blir det ett genomgående trevligt facit.

Wally.

halvåret 1958/59 och arrangerats i samråd med ABF.

Ungdomsrådet berättar, att den nya lokalen på Sunnavindsgatan 8 varit av stor betydelse för föreningslivet. Verksamheten där är nu friställd från Bjursläotts ungdomsgård.

Under året hölls också en kontakträff med deltagande representanter för bibliotek, skola, barnvårdsnämnd, ungdomsråd och ungdomsgård. Vid detta tillfälle diskuterades bl. a. ungdomsproblemen i stadsdelen, lokalerna vid Bjursläotts torg och de problem, som de för med sig m. fl. frågor.

Ungdomsrådet framhåller att ungdomens lokalfråga i stadsdelen ännu är olöst och påpekar att föreningsliv och ungdomsarbete kan utvecklas betydligt om erforderliga resurser ställs till förfogande.

Götabergs ungdomsråd

har under föregående år sysslat med lokalfrågor till stor del. Det är den nu beslutade förflyttningen av Mossebergs ungdomsgård till nya och mera ändamålsenliga lokaler, som föranlett åtskilliga sammankomster, förhandlingar och uppvaktningar. Nu har emellertid problemet lösts och ungdomsgården får i början av höstterminen — eller kanske redan under sommaren — flytta in i nya lokaler på sydöstra Guldheden.

Från rådets arbete kan vidare nämnas, att "Föreningarna och spritmissbruket" diskuterades vid ett tillfälle förra året, då man hade samlats i Forum vid Dr Fries torg. Speciella överläggningar har hållits med idrottsföreningarna i distriktet.

Burås ungdomsråd

presenterar i början av april sitt stora pådrag för terminen: *Söderungdom 60*. Då kommer föreningarna därute att slå på reklamtrumman för sin verksamhet genom att bjuda på program i olika former, en utställning kommer att anordnas och dessutom blir det en hel del andra propagandaavsnitt om ungdomsarbetet.

Redaktören

funderar denna gång över scouternas lag, där man bl. a. kan läsa om "att en scout är ren i tanke, ord och gärning". Motsatsen till renlighet är lortighet, och det var det här ämnet, som jag tänkte ta upp till behandling. Yttre lortighet, inre lortighet, lortighet i tankarna. Som sagt. Anledning finns att tala om lort. Folk med lort på sig, omkring sig, folk som sprider lort och tänker lortigt är vanligare än man tror. Skinnknuttar, långhåriga bohemer och en del andra likasinnade söker överträffa varandra i att se ruskiga ut. Den sammanlagda mängd jord under naglarna, som man kan få se under en veckas samvaro med ungdomar, skulle räcka till att bedriva en större tomatodling.

Rökare är icke sällan lortiga. Och rökarnas andel av den svenska befolkningen, inklusive våra "halvstarka", är dessvärre en bra bit över 50 procent. Rökare är hänsynslösa mot sig själva och sin ekonomi, mot ungdomar, som håller på att skaffa sig mönster, mot en omgivning i allmänhet, som vid fester, middagar, sammanträden, i teaterfoajéer, lunchrum, trappor, väntrum, tågkupéer gör allt för att gasa ihjäl den resterande delen av mänskligheten. Att bevista ett rökinpyrt ungdomsmöte idag är att förlora tron på det friska och sunda, att bevista ett sammanträde med vuxna är att få reda på varför en hel del ungdomar har blivit som de är — nikotinister.

Redaktören reagerar också surt inför svordomar. Det betyder att han får reagera ofta och ilsket. I söndags mätte skrivaren speciellt illa. Han besökte en ny stadsdel med ett nytt torg och ett nytt

Ishockeyskolan

Tisdagen den 8 mars hölls prist utdelning för Ishockeyskolans cup i Forum, Dr Fries Torg.

Sammanlagt deltog 24 lag i cupspelet, fördelade på 8 lag i klass 1 och 16 i klass 2. Krokängsgården och Jättesten spelade sig fram till finalen i klass 1 och Jättesten och Kålltorp i klass 2. Finalerna spelades på Nya Ullevi i samband med ishockeylandskampen mot Norge. Krokängsgården segrade i klass 1 och Jättesten lyckades ta slutspelet i klass 2.

Segrarlagen erhöll Solo-pokalerna (skänkta av Apotekarnes) samt GT-plaketterna. 2:a pristagarna i resp. klasser erhöll Ungdomsbyråns hederspriser.

Idrottsfrågesport fanns också på programmet i Forum. Mr Gregory visade trollkonster och Kaj Grahns kvartett stod för den musikaliska underhållningen.

Ishockeyskolan är slutförd för denna gången. Kanhända startar vi till hösten med en kull nya elever.

kafé med nya inventarier, nya tapeter och nya övriga pinaler. Under en 15-minutersperiod på detta fräscha näringsställe hann han emellertid testa en närvarande ungdomsgrupps ordförråd till 15 svordomar varje 2-minutersperiod, levererade av båda könen i ungdomsgruppen, samtliga i 15-årsåldern. Inom parentes sagt erövrades första pris i denna mindre ärorika, inofficiella tävlan av en söt flicka med svart lockigt hår.

Ren i tanke, ord och gärning. Tänk så patetiskt, säger en del. Men, men, men: är i själva verket inte scoutlagens renlighetsparagraf hyperaktuell? För oss alla!

Den populära

OPTIMISTJOLLEN

finns nu som modellbåt i skala 1:5.

Byggsatsen är komplett med alla trädelar, beslag m. m. samt material till segel.

Modellbyggsatsen till Optimistjollen är en pedagogisk byggsats, som ger möjlighet till provbygge, innan man sätter i gång med den "stora" båten. Modellen byggs efter exakt samma princip, som den riktiga båten.

Modellbyggsatsen till Optimistjollen kostar 15:—.

Får Ni lust att bygga en riktig optimistjolle, kan ALLERS FAMILJEJOURNALS byggsats beställas hos

Göteborgs Barnavårdsnämnd

Föreningsgatan 13 - GÖTEBORG C

Pris inkl. segel 295:— kronor

Använd fritiden med en byggsats från
ALLERS FAMILJE JOURNAL

Byggsatser till modellbåtar i skala 1:75-1:5

Optimistjollen - Cadetten - BB-jollen

Levereras färdiga eller som byggsats

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE
Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: UNGDOMSBYRÅN
Föreningsgatan 13 • Göteborg • Tel. 20 09 20
Prenumerationspris kr. 5:— Postgiro 491 18

Läderarbeten — en ny gren i vår verksamhet

Ur vår katalog på bortåt 300 arbetsuppgifter visar vi här några intressanta nyheter, bl. a. läderarbeten. Gör frikvällarna till roliga hobbykvällar. Besök vår utställning på Ungdomsgården Stora Katrinelund, Levgrensvägen, tel. 18 79 77. Komplet katalog gratis.

HOBBYMATERIAL

Pilgatan 9 - Malmö - Tel. växel 73475